

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/28437 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, van 27 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 augustus 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 augustus 2008, verzonden op 28 augustus 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 september 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 28 oktober 2008, waar de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. J. Hemelaar, advocaat te Leiden, en de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. F. Boone, ambtenaar in dienst van het Ministerie van Justitie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In grief I klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat, nu de eerdere vreemdelingenbewaring niet is opgeheven wegens gebrek aan zicht op uitzetting, geen sprake dient te zijn van gewijzigde omstandigheden op grond waarvan thans wel sprake is van zicht op uitzetting. Volgens de vreemdeling heeft de rechtbank aldus miskend dat hij heeft betoogd dat de staatssecretaris nieuwe feiten en omstandigheden had moeten stellen op grond waarvan bij de belangenafweging thans, anders dan bij die ten tijde van de opheffing van de vorige bewaring, de belangen van de vreemdeling niet prevaleren.

2.1.1. De klacht is terecht voorgedragen. De klacht kan evenwel niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

De vorige maatregel van bewaring is de vreemdeling opgelegd op 15 juni 2007 en is opgeheven op 13 maart 2008, met de motivering dat andere belangen prevaleren. Ter zitting heeft de staatssecretaris toegelicht dat de duur van die bewaring doorslaggevend is geweest voor de opheffing ervan.

Gesteld noch gebleken is dat de vorige bewaring is opgeheven wegens het ontbreken van concreet zicht op uitzetting. Nu zich aldus geen geval voordoet zoals aan de orde in de uitspraken van de Afdeling van 27 november 2007 in zaak nr. 200705642/1 (JV 2008/44) en 16 juli 2008 in zaak nr. 200803835/1 (JV 2008/318), behoefde bij de oplegging van de voorliggende nieuwe bewaring geen sprake te zijn van een gewijzigde situatie ten opzichte van de situatie bij opheffing van de vorige bewaring.

In het kader van de belangenafweging bij de oplegging van de voorliggende bewaring dienen echter alle relevante omstandigheden, waaronder ook de duur van de eerdere bewaring in een recent verleden en de periode gedurende welke de vreemdeling sinds de opheffing van die bewaring in vrijheid is geweest, te worden betrokken. In het onderhavige geval is voor de belangenafweging daarnaast relevant dat de aan de bewaring ten grondslag gelegde omstandigheden niet zijn bestreden en de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in de periode tussen de opheffing van de vorige bewaring op 13 maart 2008 en de aan onderhavige bewaring voorafgaande strafrechtelijke detentie, die is aangevangen op 5 april 2008, enige inspanning heeft verricht om te voldoen aan zijn vertrekplicht. Voorts is gesteld noch gebleken dat de Surinaamse autoriteiten niet bereid zijn om ten behoeve van de vreemdeling een laissez passer af te geven. Onder deze omstandigheden bestaat geen grond om te oordelen dat de staatssecretaris bij de oplegging van de bewaring niet in redelijkheid meer gewicht heeft kunnen toekennen aan het algemeen belang bij inbewaringstelling dan aan het belang van de vreemdeling bij invrijheidstelling.

Grief I faalt.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze berust, te worden bevestigd.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sniijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

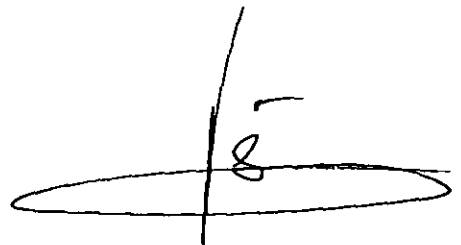
w.g. Sniijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2008

279

Verzonden: 14 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Ontvangst t/m 31 Juli 16:15

9

Postadres Detentiecentrum Alphen aan den Rijn
Elkenlaan 36
2404 BR Alphen aan den Rijn

HOLLANDS MIDDEN

Marshaovev

Regio Hollands Midden
Korpsonderdeel Vreemdelingpolitie
Behandeld door S. Passchier
Telefoonnummer 0172-782200
Faxnummer 0172-782202
V-nummer / Zaak
Datum 31 juli 2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

ND lokatie:	
Dossier:	
UVAO ontvangstdatum:	
Staf:	
ND ontvangst datum:	31 JUL 2008
Registratie in naam m.d.w.:	
NDIS datum:	
Insider naam m.d.w.:	
opvang datum:	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende, K. Slingerland Hoofdinspecteur van politie van het regionaal politiekorps Hollands Midden, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Suriname
Nationaliteit(en) : Burger van Suriname
Geslacht : man

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000.
 artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Deze maatregel wordt gevorderd door:

- het belang van de nationale veiligheid omdat vrije tekst.
- het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de betrokkene:
- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - veroordeeld is ter zake misdrijf
 - ongewensd verklaard is
 - niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit
 - zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
 - zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 - gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
 - zich bedient/bediend heeft van een of meerdere aliases

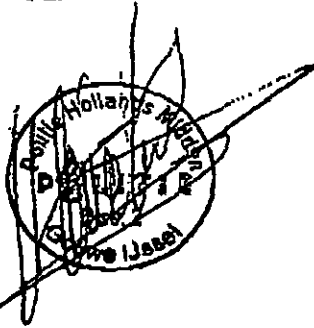
- geen vaste woon- of verblijfplaats heeft
- eerder niet-rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Niet voldoende middelen van bestaan heeft.

artikel 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijk beschelden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Alphen aan den Rijn
 Datum : 1 augustus 2008
 Tijd : 08.00 uur

De Staatssecretaris van justitie,
 namens de Staatssecretaris,
 de hulpofficier van justitie,
 de hoofdinspecteur van politie,

K. Slingerland

Handtekening,

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023-5126736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

Rechtbank te 's-Gravenhage

zittinghoudende te Rotterdam
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 50957 3007 BV Rotterdam

[] AANTEKENEN
[] PER FAX ((071) 528 45 00)De heer mr.drs. J. Hemelaar
Postbus 304
2300 AH LeidenBezoekadres
Wilhelmineplein 100/125
Rotterdam
Telefoon (010) 297 12 34
Fax (010) 297 25 84
Rabobank 19 23 25 692Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Oms kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
OnderwerpTeam 3 Vreemdelingenteam
mevr H. Muller
2454
010-2972584
28 augustus 2008
procedurenummer 08 / 28437 VRONTN LAA VI DUII
casusnummerBij beantwoording de datum en
oms kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.het beroep / verzoek van
justitienummer:
V-nummer:

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijst ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier

H. Muller

XW003

AWB 08/28437

2

13 maart 2008 de bewaring opgeheven omdat andere belangen prevaleren. Na twee weken in vrijheid te zijn gesteld is eiser thans opnieuw in bewaring gesteld, zonder dat sprake is van gewijzigde omstandigheden.

3 Namens verweerder is ten aanzien van de gronden aangevoerd dat eiser ongewenst is verklaard zodat hij zich ingevolge artikel 4.39 van het Vreemdelingenbesluit (Vb 2000) onmiddellijk moet melden, wat hij niet heeft gedaan. Voorts is bij opheffing van de vorige maatregel van bewaring op 13 augustus 2008, eiser aangezegd Nederland voor 15 maart 2008 te verlaten. Eiser is niet ingeschreven in de Gemeentelijke basisadministratie (GBA), zodat aan de maatregel ten grondslag kan worden gelegd dat hij niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats. Voorts voert verweerder aan dat de vorige bewaring van eiser niet is opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting. Er behoeft derhalve geen sprake te zijn van nieuwe aanknopingspunten die maken dat eiser opnieuw in bewaring kon worden gesteld. Er is voldoende zicht op uitzetting. Eiser zal op 24 september 2008 worden gepresenteerd bij de Surinaamse autoriteiten. Dit jaar hebben een aantal extra presentaties bij de Surinaamse autoriteiten plaatsgevonden, middels een lijst van te presenteren personen die naar Suriname werd verzonden, waarmee de achterstand in de presentaties is ingelopen. Het contact met de Surinaamse autoriteiten is geactiveerd en sindsdien worden er laissez-passers afgegeven.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 Blijkens de maatregel van bewaring heeft verweerder aan de maatregel ten grondslag gelegd dat eiser geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef, ongewenst is verklaard, zich niet heeft gehouden aan de vertrektermijn en is veroordeeld wegens een strafbaar feit. De vorige bewaring van eiser is op 13 maart 2008 opgeheven, waarbij eiser is aangezegd Nederland voor 15 maart 2008 te verlaten. Gesteld nog gebleken is dat eiser hieraan gehoor heeft gegeven, danwel zich na zijn invrijheidsstelling (opnieuw) heeft gemeld bij de korpschef, welk vereiste is neergelegd in artikel 4.39 van het Vb 2000. Verweerder heeft derhalve aan de maatregel ten grondslag kunnen leggen dat eiser zich niet aan zijn vertrektermijn heeft gehouden en zich niet heeft aangemeld bij de korpschef. Voorts is niet gebleken dat eiser is ingeschreven in de GBA, zodat verweerder in de maatregel heeft kunnen opnemen dat eiser niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats. Gelet op de gronden van de maatregel is de rechtbank van oordeel dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. In het licht van deze inbewaringsgrondslag is er geen grond aanwezig voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet met een lichter middel dan hewaring kon worden volstaan.

4.3 Naar het oordeel van de rechtbank bestaat er voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn. De rechtbank stelt vast dat eiser voor onderhavige bewaring laatstelijk van 15 juni 2007 tot 13 maart 2008 in bewaring heeft verbleven. Namens eiser is gesteld dat nu geen sprake is van gewijzigde omstandigheden sinds de eerdere bewaring van eiser, thans geen sprake is van zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dient, in geval van een opheffing van een eerdere bewaring wegens het niet langer aanwezig zijn van zicht op uitzetting, te worden beoordeeld of bij een hernieuwde vreemdelingenbewaring sprake is

AWB 08/28437

3

van feiten en omstandigheden die het oordeel rechtvaardigen dat het zicht op uitzetting thans niet ontbreekt. Niet in geschil is dat de vorige bewaring van eiser is opgeheven omdat verweerder na een belangenafweging heeft geconcludeerd dat de belangen van eiser prevaleerden. Nu de eerdere vreemdelingenbewaring niet is opgeheven wegens gebrek aan zicht op uitzetting volgt de rechtbank eiser niet in het standpunt dat er sprake dient te zijn van gewijzigde omstandigheden op grond waarvan thans wel sprake is van zicht op uitzetting. Tijdens de eerdere inbewaringstelling van eiser is een laissez-passeraanvraag voor Suriname opgestart. Niet gezegd kan worden dat hierdoor thans het zicht op uitzetting van eiser ontbreekt, nu niet is gebleken dat de laissez-passeraanvraag heeft geleid tot een weigering door de Surinaamse autoriteiten. Verweerder is voornemens eiser op 24 september 2008 te presenteren bij de autoriteiten van Suriname. Er is vooralsnog geen grond om aan te nemen dat een geldig document voor grensoverschrijding niet zal worden verkregen. Namens eiser is niet betwist dat verweerder voldoende voortvarend handelt teneinde de uitzetting van eiser te realiseren.

4.4 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.5 Het beroep is ongegrond.

4.6 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.7 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 08/28437

4

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

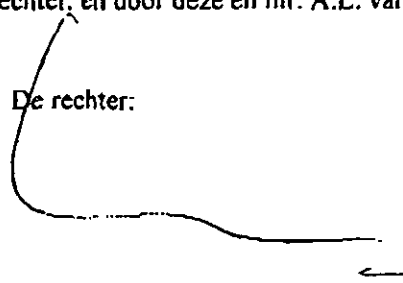
- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. A. van 't Laar, rechter, en door deze en mr. A.L. van der Duijn Schouten, griffier, ondertekend.

De griffier:

De rechter:

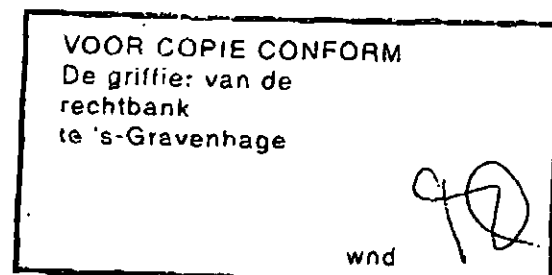
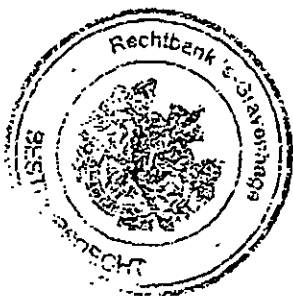

Uitgesproken in het openbaar op 27 augustus 2008.

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: 28 AUG, 2008

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 1 SEP 2008	
ZAAKNR.	200806705
AAN:	- V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

VOORUIT PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenkamer
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Ad Astra Advocaten

Mr. J. Hemelaar
Korte Mare 14
Postbus 304
2300 AH Leiden

Tel. 071 523 60 80
Fax 071 528 45 00

Leiden, 1 september 2008

Inzake:
Uw kenmerk:
Rolnummer aangevallen uitspraak: AWB 08/28437
Ref.nr: 1060802 JH/
(bij correspondentie of telefonisch contact s.v.p. altijd dit nummer vermelden!)

Geachte heer of mevrouw,

Bijgaand treft u aan een hoger beroepschrift, gericht tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Rotterdam, d.d. 27 augustus 2008, met het verzoek dit in behandeling te nemen.

Hoogachtend,

J. Hemelaar

AAN DE AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
VAN DE RAAD VAN STATE
TE 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 1 SEP 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Ad Astra Advocaten

Mr. J. Hemelaar
Korte Mare 14
Postbus 304
2300 AH Leiden

Tel. 071 523 60 80
Fax 071 528 45 00

HOGER BEROEPSCHRIFT
VREEMDELINGENBEWARING AWB 08/28437

Geeft eerbiedig te kennen;

....., thans verblijvende in het DTC te Alphen aan den Rijn, te dezer zake domicilie kiezende te Leiden aan de Korte Mare 14 (postbus 304, 2300 AH Leiden) ten kantore van Ad Astra Advocaten, van wie advocaat **mr. J. Hemelaar** in deze als gemachtigde optreedt en bepaaldelijk gevolmachtigd is om het onderhavig hoger beroep in te stellen.

1. Appellant is geboren op te Suriname en is in het bezit van de nationaliteit van dat land.
2. Aan appellant is op 1 augustus 2008 een maatregel van bewaring opgelegd. Op 6 augustus 2008 heeft appellant beroep ingesteld tegen deze maatregel. De Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Rotterdam heeft het beroep ongegrond verklaard op 27 augustus 2008 (verzonden 28 augustus 2008). Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd als Productie.
3. Appellant kan zich met deze beslissing niet verenigen, weshalve hij in hoger beroep komt bij Uw Afdeling.
4. Appellant wenst de volgende grieven tegen de aangevallen uitspraak aan te voeren.

Grief 1: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: "Gelet op de gronden van de maatregel is de Rechtbank van oordeel dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat, dat hij zich aan zijn uitzetting zal

Ad Astra Advocaten - Postbus 304 - 2300 AH Leiden -/ KvK 28114152 BAR-nr. A02805

onttrekken. In het licht van deze inbewaringsgrondslag is er geen grond aanwezig voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet met een lichter middel dan bewaring kon worden volstaan"

en

"Niet in geschil is dat de vorige bewaring van eiser is opgeheven omdat verweerder na een belangenafweging heeft geconcludeerd dat de belangen van eiser prevaleerden. Nu de eerdere vreemdelingenbewaring niet is opgeheven wegens gebrek aan zicht op uitzetting volgt de rechthand eiser niet in het standpunt dat er sprake dient te zijn van gewijzigde omstandigheden op grond waarvan thans wel sprake is van zicht op uitzetting.

Toelichting:

5. Appellant heeft niet betoogd, dat omwille van het gebrek aan zicht op uitzetting nieuwe feiten en omstandigheden door verweerder gesteld moesten worden, maar op grond van de belangenafweging die had plaatsgevonden zeer kort voor de nieuwe aanzegging dat artikel 50 Vw toegepast zou worden (en de latere effectuering daarvan).
6. Verweerder heeft niet zonder nadere motivering kunnen concluderen, dat op 13 maart 2008 de belangen van appellant prevaleerden en een luttel aantal weken daarna dat niet meer het geval zou zijn. In die circa 4 weken is er niets voorgevallen dat maakt dat eisers belangen niet langer prevaleerden. De twee weken vrijheid die appellant heeft genoten zijn daartoe in ieder geval onvoldoende. Ook het feit dat appellant niet binnen twee dagen Nederland had kunnen verlaten (een kunststukje dat verweerder in vier jaar niet heeft weten te bereiken, met al de middelen die haar ten dienste staan), kan daartoe niet gelden. Dat betekent dat de belangenafweging die gemaakt is bij de aanzegging van artikel 50 Vw 2000 er een is geweest die een zorgvuldige besluitvorming heeft ontbeert. Het is dezelfde afweging van belangen die vervolgens heeft geleid tot de inbewaringstelling.
7. Verweerder dient volgens vaste jurisprudentie een belangenafweging te maken bij de vraag of zij zal overgaan tot toepassing van artikel 50 en 59 Vw. Dat nu heeft verweerder nagelaten. Als een automatisme is de inbewaringstelling gevolgd op de gevangenisstraf die appellant moest ondergaan vanwege zijn als ongewenst vreemdeling in Nederland verblijven. En zo volhgt straf op straf, zonder behoorlijke belangenafweging.
8. Appellant meent, dat de afweging van belangen die gemaakt is op 13 maart 2008 ook nadien gemaakt had moeten worden, tenzij er een reden was om de belangen anders te waarderen. Die

omstandigheden of feiten zijn niet gesteld. Appellant wijst er tenslotte op, dat het tijdsverloop evenmin kan gelden als een vermindering van zijn eigen belang of een verzwaring van de belangen van de Staatssecretaris.

9. Immers, eiser heeft nagenoeg geen vrijheid genoten. Integendeel, op de twee weken vrijheid na staan een viertal maanden extra detentie die gerelateerd is aan zijn illegaal-in-Nederland-zijn. Zijn belangen gespaard te blijven voor vreemdelingendetentie zijn dus alleen maar toegenomen. Aan de zijde van verweerder is het belang bij detentie juist verder afgenomen, omdat de LP-aanvraag nog langer vruchteloos is gebleven (en het zicht op uitzetting, hoewel wellicht niet 100 % verdwenen, in ieder geval nog méér is verminderd) en verweerder bovendien vier maanden extra de tijd heeft gekregen aan de uitzetting van verweerder te werken.

10. Het oordeel van de Rechtbank is dan ook onjuist en in ieder geval onvoldoende gemotiveerd.

Grief II: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: "Naar het oordeel van de Rechtbank bestaat er voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn."

en

"Er is vooralsnog geen grond om aan te nemen dat een gelding document voor grensoverschrijding niet zal worden verkregen."

Toelichting:

11. Door eiser is een kopie van zijn paspoort overgelegd. Het overleggen van dit kopie heeft niet geleid tot afgifte van een LP. Niet valt in te zien wat de presentatie in persoon nog kan toevoegen aan de aanvraag voorzien van een kopie van het paspoort.

12. De Staatssecretaris en voor haar de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie heeft altijd volgehouden, dat er ter wereld geen landen zijn, die hun onderdanen niet terugnemen. Er moet voor worden gevreesd, dat in de kennelijk verstoorde verhoudingen tussen Suriname en Nederland, dit adagium niet opgaat. Immers, wat voor sterker bewijs kan er geleverd worden van het onderdaanzijn dan een kopie van het paspoort?

13. Appellant heeft nimmer ontkend uit Suriname te komen en de Surinaamse nationaliteit te bezitten. Hij heeft zelfs zelfstandig getracht een grensoverschrijdingsdocument te verkrijgen (los van de IND). Maar het is hem niet gelukt. Met het bewijs in de hand wie hij is is het evenmin gelukt. Dan kan een presentatie in persoon niet baten (N.B.: in het verleden, toen eiser nog vrij was, heeft hij

reeds zich in persoon aangediend bij de Surinaamse autoriteiten!)

14. Het feit dat de Surinaamse autoriteiten een presentatie in persoon accepteren van de IND, geeft aan dat zij de Nederlandse overheid beslist niet serieus nemen. Enig extra bewijs van het onderdaanzijn kan immers niet worden geleverd, terwijl enige extra zekerheid omtrent de wens van verweerder om appellant te doen uitzetten evenmin kan worden verkregen na de vele rappellen op schrift en in persoon die verweerder zich getroost heeft (ten zij er een goede reden zou zijn om verweerder bij haar rappellen volstrekt niet serieus te nemen – in welk geval sprake zou zijn van onvoldoende voortvarendheid!).

15. Kortom, hoe triest de constatering ook is, de Surinaamse autoriteiten nemen kennelijk de LP-aanvraag niet serieus en hebben blijk gegeven van minachting voor het verzoek, en een houding vertoond als ging het hele verzoek hen niet aan en waren de door verweerder overgelegde gegevens van nul en generlei waarde. Onder die omstandigheid is het oordeel van de Rechtbank onjuist, althans onvoldoende gemotiveerd.

REDEN WAAROM: appellant uw Afdeling verzoekt de bestreden uitspraak van de Rechtbank te vernietigen met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure in eerste en tweede aanleg, en zelf oordelende alsnog de maatregel van bewaring op te heffen en schadevergoeding toe te kennen.

Leiden, 1 september 2008

Gemachtigde

